Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

Nec ad eum Jonah Ninive subiecimus, esse quod id
ve ipsorum dixerit, forte volunt, id ergo minime sperij
tory eum ad misericordia flectunt dum viri Ninive se
emendarunt, sic et salua manet Ninive, deque gratissi,
ma agnoscitur

Caput Quartum et Ultimum

Et contristatus est Jonah tristitia grandi

Mirantissime dum Jonah ipsorum videret hec omnia, que
ad longum recensimus, neque dum mutasse decorem, quod
adversus impios Ninivitas habuerit, ac viros Ninive
qui hactenus idolis seruierant et moribus inhaserant pessimis
vita priore auersatos, et in summa idem esset in gratiam dei
receptos, qui Mundi odio vexatus dignissimi, contristatus
tristitia quidem grandi, imo et deflagrant spiritu deflectu
no vulgari. Hoc enim vnum malo habet ipsorum, nimirum
quod populus suae nationis, qui hactenus duro perfidiosus
et durus est, cum et prima salus venerit, sedem pradij
suis mutauit, volensque suo malo Ninivitarum deperij
tione vere quod is populus qui semper in odio dei
erat, vinque vexatus pessima, ad vitam pura, optimaque
se vertit preter Israelis spem et sententiam, ac duo
gratius efficiunt. Cum propterea igitur vates confundunt
nec quale super isto sacramento vim statuat, sed adeo
sapiens, adorat quod mysterium et dei iudicium. Dum mi
(inquit) recte memorat es sermonis mei, qui faciunt
meum, dum in paucis diebus verba crebro ad te loquebar
qui et me fugere in Tharsis, volui eum contempla,
tioni adhaerere et in mari huius seculi odio et quiete
perfuri. Si aut o dum apud te vim meum quod idem
tempus mo parum tedium, quoque et Mundi a seculo mo
vere auferuit, ac vomia mea exordiat. Dum du